

Patriarhul Daniel: Evanghelia de astăzi este o lumină a vieții privind folosirea bogăției ca dar al lui Dumnezeu

image not found or type unknown

„Evanghelia de astăzi este o lumină a vieții privind folosirea bogăției ca dar al lui Dumnezeu care trebuie împărțit de către cel bogat oamenilor nevoiași”, a spus duminică Preafericitul Părinte Patriarh Daniel.

Părintele Patriarh a participat la Sfânta Liturghie în Paraclisul istoric „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” din Reședința Patriarhală.

Vorbind despre folosirea bogăției cu scopul mântuirii sufletului, Preafericirea Sa a subliniat că „din darurile primite de la Dumnezeu trebuie să facem și noi daruri celor săraci, ca să intrăm în Împărăția iubirii milostive a lui Dumnezeu. De fapt, numai când devenim milostivi primim bucuria Raiului în sufletul nostru, întrucât ne asemănăm cu Dumnezeu Cel Milostiv”.

Drama bogatului nemilostiv și nerecunoscător

Părintele Patriarh Daniel a explicat care a fost drama bogatului căruia i-a rodit țarina, rezumând-o la hambare pline, dar sufletul gol.

„În Sfânta Scriptură, bogăția materială și sărăcia materială nu sunt un scop în sine, ci ele pot fi prilej de apropiere sau de îndepărtare a omului de Dumnezeu și de semenii săi. Iată de ce Sfânta Evanghelie se încheie cu aceste cuvinte: Așa se întâmplă cu cel ce-și adună comori pentru sine însuși și nu se îmbogățește în Dumnezeu (Luca 12:21)”.

„Pilda bogatului căruia i-a rodit țarina nu se referă la un om anume, ci bogatul lacom, nemulțumitor și nemilostiv poate fi orice om ajuns într-o stare de robie a sufletului său, printr-un atașament exclusiv de bunurile materiale limitate și trecătoare din lumea aceasta”, a evidențiat Părintele Patriarh.

„Bogăția nu este rea în sine, pentru că ea vine de la Dumnezeu, dar modul folosirii ei poate fi rău sau bun. Evanghelia ne arată că, deodată, pe neașteptate, Dumnezeu i-a făcut bogatului o surpriză cu o recoltă foarte mare de cereale, ca să

vadă cum o folosește”.

„Dumnezeu l-a miluit pe acest bogat fără ca el să aibă vreun merit, dar el nu a înțeles că trebuie să fie și el milostiv față de alții, față de cei săraci și nevoiași. Dumnezeu i-a dat o recoltă neașteptată, nesperată, pentru a vedea ce face el cu această bogăție pentru care nu a contribuit cu nimic. Acest om, însă, nu s-a gândit să împartă la rândul său bogăția primită, nici nu l-a mulțumit lui Dumnezeu. A uitat și de Dumnezeu, și de săraci. El nu s-a gândit decât la sine însuși”.

Preafericirea Sa a subliniat că „bogatul din Evanghelie nu se consultă cu nimeni, ci vorbește cu sine însuși. Această recoltă neașteptată, în loc să-l umanizeze pe bogat, în dezaxează și îl dezumanizează. În loc să îl apropie de Dumnezeu și de semenii, îl îndepărtează de ei și îl însingurează. De aceea vorbește singur, cu sine însuși. Are o atitudine obsesivă și pătimășă față de averea aceasta neașteptată, care îi schimbă însuși modul de a gândi”.

„O surprinzătoare recoltă îl înnebunește, încât el nu mai gândește rațional, ci se împătumește cu o dorință nesfârșită de îmbogățire și de viață strict biologică, la nivel de simțuri, reducând viața umană la simpla sa animalitate. De aceea, el se asigură material și se însingurează spiritual, zicând: Suflete, ai multe bunătăți strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te (Luca 12:19)”.

O nebunie

Evanghelia descrie ca fiind nebunie iluzia bogatului cum că doar cele materiale îi pot asigura o viață lungă și liniștită. „De aceea, Dumnezeu îi spune acestui egoist: Nebune! În această noapte vor cere de la tine sufletul tău. Și cele ce ai pregătit ale cui vor fi?(Luca 12:20)”.

„O moarte subită îl va despărți de toate averile materiale. Nu știm cine sunt cei care vor cere sufletul bogatului. Acest plural misterios s-ar putea referi fie la sfinții îngeri ai Domnului, care duc sufletele oamenilor în fața Dreptului Judecător, fie la demonii care deja puseseră stăpânire asupra bogatului prin patimi. Independent de această interpretare, în text contează faptul că moartea fizică este urmată de un moment de evaluare sau de judecare a vieții pământești a omului”, a spus Părintele Patriarh Daniel.

„În acest sens, cuvintele vor cere de la tine sufletul tău pot fi înțelese că vor cere să răspunzi de modul cum ai trăit viața pe pământ. Această expresie înseamnă o responsabilitate a sufletului în fața lui Dumnezeu. Vor cere să răspunzi cum ai trăit pe pământ, cum ai folosit viața ta și bunurile pe care Dumnezeu ți le-a dăruit”.

„Evanghelia se încheie printr-o concluzie de o mare gravitate și anume: Așa se

întâmplă cu cel ce își adună bogății materiale pentru sine însuși și nu se îmbogățește în Dumnezeu (Luca 12:21)”.

Îmbogățirea în Dumnezeu

Patriarhul României a explicat că la finalul Evangheliei este prezentată o altă formă de îmbogățire, aceea în Dumnezeu.

„Asta înseamnă îmbogățire în iubire darnică, pentru că Dumnezeu este iubire darnică sau milostivă. Și anume este îmbogățirea spirituală în Dumnezeu prin rugăciune și fapte bune, adică îmbogățirea sufletului cu daruri spirituale ale Duhului Sfânt, cultivate ca virtuți sau roduri ale sufletului”.

„Așa cum spune Sf. Ap. Pavel, numindu-le roade al Duhului Sfânt: Dragostea, bucuria, pacea, îndelunga-răbdare, bunătatea, facerea de bine, credința, blândețea, înfrânarea, curăția (Galateni 5:22-23)”.

„Aceste bogății sau comori spirituale se adună în sufletul nemuritor al omului, iar moartea fizică a trupului nu le poate risipi. Ele sunt lumina sufletelor sfinților în viața veșnică din Împărăția cerurilor”.

Părintele Patriarh Daniel a concluzionat că „Evanghelia îndeamnă pe toți oamenii să facă milostenie, iar pe săraci se ceară ajutorul lui Dumnezeu. De-a lungul veacurilor Biserica i-a îndemnat pe împărați, pe regi, pe domnitori, pe boieri, pe oamenii înstăriți, să-i ajute pe cei săraci, ca din ceea ce Dumnezeu le-a dăruit lor, să dăruiască și ei altora și astfel să înmulțească iubirea milostivă sau darnică în societate”.

Foto credit: Ziarul Lumina

basilica.ro